

Posudek na diplomovou práci Petry Dufkové.

Když jsem Petru potkal poprvé, bylo jí pět let, a já vůbec netušil, že bych se mohl stát jejím školitelem. Po patnácti letech jsem se náhodou dozvěděl, že nastupuje na Jihočeskou universitu s úmyslem věnovat se molekulární genetice. V té době se rozbíhal v naší laboratoři projekt týkající se hybridní zóny domácích myší. Po několika týdnech přemlouvání se Petra rozhodla, že to s myšmi zkusí a své bakalářské studium věnuje tomuto tématu. Musím říci, že z profesního hlediska rozlišuji studenty na dva typy – na ty, kteří se na práci v molekulární laboratoři hodí a na ty, kteří tam slušně řečeno nepatří. Naštěstí se brzy ukázalo, že Petra patří do první skupiny. Po krátkém zaučení byla schopna samostatné práce. Dokázala nejen vyrobit správné molekuly, které se řadily na gelu tam, kde by měly podle své velikosti být, ale také zajistit podmínky reakcí, aby bylo molekul co nejvíc a v nejvyšší kvalitě.

Snad proto, že umí vycházet s kolektivem a kolektiv s ní, se Petra rozhodla pokračovat na stejné téma i ve své diplomové práci. Výsledky, které v ní prezentuje, jsou založeny na otypizování úctyhodného materiálu čítající okolo 2000 vzorků DNA a asi 30 000 PCR reakcí. Kromě práce v molekulární laboratoři Petra zvládla také dva statistické programy na hodnocení dat. Během své diplomové práce tak shromáždila cenný soubor dat, který snese i ta nejpřísnější srovnání s daty podobného charakteru.

Petra patří mezi studenty, kteří mě vždy příjemně potěšili. Pokud se rozhodne po magisterském studiu pokračovat v práci ve formě doktorantury, bude mi ctí a potěšením i nadále se podílet na její výchově.

Ve Studenci, 21. května 2006

Jaroslav Piálek

Školitel práce